OPERAŢIILE ARMATEI ROMÂNE IN CEHOSLOVACIA

MARELE STAT MAJOR AL ARMATEI

COMUNICAT

asupra operaţiunilor din ziua de 23 Decembrie 1944

In Cehoslovacia, trupele noastre au realizat noui câştiguri de teren, cu toată dârza rezistenţă a inamicului şi greutăţile impuse de terenul muntos şi de anotimp.

Au fost desrobite mai multe localităţi, printre care: Görgö şi Lucska.

La vest de munţii Bükk, vânătorii noştri de munte au pătruns adânc în dispozitivul inamic, cucerind masivul păduros situat la vest de valea Arlai.

La est de Budapesta, lupte locale.

DECLARAŢIILE D-LUI GENERAL DE DIVIZIE VICTOR DOMBROWSKI, PRIMARUL GENERAL AL CAPITALEI, FĂCUTE PRESEI

Ieri dim., d general Dombrowski, primarul general al Capitalei, a convocat la primărie pe reprezentanţii ziarelor din Capitală, cărora le-a făcut următoarele declaraţiuni:

„In toată activitatea mea şi militară şi ca primar al Capitalei, am urmărit cu o nestrămutată solicitudine indicaţiile presei noastre. Ea e un nesecat isvor pentru o mai bună cunoaştere a actualităţii imediate, căci reflectă în multiplele-i oglinzi, toate aspectele vieţii pe scara socială dela cei mai fericiţi şi siguri pe puterile lor, până la muncitorii obijduiţi în lupta lor de azi pe mâine.

Prima mea grijă ca primar al Capitalei şi pentru aceştia din urmă şi nu odată ci în deobşte presa mi-a atras atenţia şi m'a călăuzit pentru o mai fericită soluţionare a atâtor probleme mari ce ni se pun zilnic.

Atent la glasul sincer al acestui intim colaborator al meu, să-mi fie îngăduit la răscrucea zilelor trudite de astăzi, să mă adresez d-voastre, ageri şi neobosiţi slujbaşi ai presei, — rugându-vă să fiţi alături de mine pentrucă, prin puteri unite să stăvilim răul unde se arată, să împuţinăm greutăţile ce ne stau în cale şi cu nădejdea într'un viitor bun ce nu se poate să întârzie, să nu lăsăm loc deceptiunei şi panicei.

Curajul şi răbdarea soldaţilor depe front să-şi găsească ecou şi în sufletele paşnicilor cetăţeni rămaşi la vatră, chemaţi să rămână şi ei hotăriţi şi neîndupleçaţi în marele ceas pe care-l trăim. Pentru un brat de lemne, ce întârzie să sosească, pentru o coadă la petrol, ori lipsa pâinei într'o zi, — nu trebue să ne pierdem cu firea, cum nu şi-o pierde nici soldatul, când în faţa inamicului nu-i vine într'o zi la timp hrana, ori muniţiunile mai necesare încă decât pâinea şi o îmbrăcăminte mai caldă. El ştie că n'a fost uitat, că din urma lui sute şi mii de oameni se străduesc să nu-i lipsească nimic şi că întârzierea are nenumărate cauze potrivnice: drumuri desfundate de ploi, linii ferate distruse de un bombardament, lipsă de combustibil, de camioane, etc.

Incidente inerente luptei, — inerente vieţii. Forte majore mai presus de voinţa noastră, — mai ales după atâţia ani de războiu, după funestele rezultate ale unei dictaturi nefaste şi distrugerile furiei hitleriste. Nu poţi cât ai bate din palme să pui totul la loc, să refaci casele şi podurile distruse, să pui din nou pe linie mii de locomotive nimicite şi zecile de mii de vagoane făcute praf. Şi câte au mai rămas trebue în primul rând să alimenteze frontul, căci frontul primează. Nu suntem decât o anexă şi în acelaş timp inima acestui front, fără de izbânda căruia am părui tot ce au întruchipat vitejii nostri voevozi şi regi.

Apelez la talentul, căldura şi puterea d-voastre de a convinge expunând, cum nu sunt în măsură s'o fac, greutăţile momentului de faţă, greutăţi ce nu se poate să nu le învingem, oricât ne-ar sta împotrivă şi în vederea cărora mă străduesc fără odihnă.

Aceeaşi străduinţe o întâlniţi la întregul guvern pentru a găsi mijloacele cele mai potrivite de a scoate ţara şi Capitala, din dureросul impas în care ne aflăm azi.

Şi în fond avem în faţa noastră o singură grea problemă, din care decurg toate celelalte, — e problema transporturilor, — care şi ea cred că va fi mult atenuată cu per-

D. GENERAL DOMBROWSKI

severenţa şi truda tuturor organelor de resort, dar mai ales cu înţelegerea binevoitoare a Inaltului Comandament Sovietic, care cunoaşte realitatea, ne recunoaşte nevoile, şi mai ales buna noastră credinţă.

Desigur că există şi speculă, însă ea trebue înfrântă şi va fi, dar nu numai cu măsuri represive ci şi cu înţelegere la apeluri calde ce zilnic trebue să vină din partea d-voastre.

Aşa fiind, ridicaţi vă rog prin scrisul d-voastre moralul bravilor nostri cetăţeni şi al gospodinelor atât de veghetoare şi de încercate în agonisceala zilnică a coşniţei. Creaţi atmosfera îngăduinţei şi a bunătăţei chemate să risipească orice egoism şi să potolească tensiunea din ce în ce mai aspră dintre vânzători şi public. Ingăduinţa şi bunătatea sunt întotdeauna roditoare şi grăjie lor, — zi de zi, — ne-am încălzi căminul cu câte un lemn mai mult, vor dispărea cozile dela petrol şi pâine, iar preţele vor fi mai bogate.

Multumindu-vă anticipat pentru atentiunea ce nu mă îndoesc că veţi binevoi s'o daţi apelului meu, tiu să vă încredintez că oricând primăria municipiului si eu personal vă stăm la dispoziţie pentru a vă lămuri si pentruca truda noastră comună să ne călăuzească mereu numai spre mai bine.

SALONUL DE TOAMNĂ

II

de prof. G. OPRESCU

In primul articol am căutat, pe scurt, să-mi exprim părerile asupra acelor desenatori, care constituiau oarecum „surpriza" Salonului. Ne vom opri acum, tot aşa de rezumativ, asupra celorlalţi, cei care formează grupul de rezistenţă al acestei manifestări. El este mai omogen, mai corect, mai serios chiar, de cât în trecut. Aceasta nu înseamnă că au dispărut cu totul lucrările slabe; ele mai umplu încă unele panouri, prin colţuri mai întunecoase, parcă ruşinându-se. Nici glumele nesărate nu lipsesc, iscălite de cei care, pentru că nu ştiu trage corect o linie, se prefac că dispreţuesc tot ce are aparenţă de solditate. Unul, parodiază „Pe lângă plopii fără soţ"; alta „ilustrează" Biblia. In realitate ambii, şi încă alţi câtiva, ar trebui să se întoarcă la un profesor de desen, care să-i înveţe elementele acestei arte, care la nimeni n'a venit din senin, prin inspiraţie de la Duhul Sfânt. Ne pare rău că şi Mariana Petraşcu, care a prezentat un excelent portret gravat, un delicios monotip şi o foaie amuzantă de ilustraţii pentru Franzipani, le-a însoţit de câteva crochiuri, interesante cel mult pentru autoarea lor.

In ordinea în care le-am cercetat, Sorin Ionescu se prezintă cel dintâiu, cu lucrări printre care semnalez Bărcile. Figura, mai puţin reuşită, dovedeşte odată mai mult cât de trădător este desenul, faţă de culoare, şi cât de mult poate el scoate în evidenţă unele lipsuri, pe care câteva tonuri plăcute le pot masca. Aceleaş lucru l-aş putea spune şi despre Horia Damian. Si, cea mai bună dovadă despre aceasta, sunt cele două grupe de femei de Wanda Sachelarie, pe care coloritul lor suav le salvează.

Miron Constantinescu este puternic şi precis, ca totdeauna. Gh. Iliescu, Olarian, interesanţi, primul în desene de mari proporţii, cel de al doilea în note mai mici, însă mai variate, şi ca inspiraţie, şi ca tratare. Mult mai libere, în genul acelor instantanee celebre iscălite de Rodin, nudurile slab acuarelate, de Popovici. Instantanee numai cu numele căci, după cum se pare, fiecare din ele este rezultatul final a numeroase încercări. Unele din ele plăcute, mai ales prin notele discrete de acuarelă; altele încă un exemplu de un „parti pris" din partea artistului, pe care nu-l consider fericit.

Bună orchestra Georgetei Vintilescu, desenată cu vervă şi cu gust, ca şi seria acuarelelor lui Musceleanu. Pe panoul opus, cinci admirabile desenuri colorate de Phoebus, puternice, cu ceva solemn în liniile lor rigide, în armonia aspră, în care negrul ţine nota dominantă. Nesigure nudurile lui Checais (un monotip, din contra, delicios prin colorit); mai precise cele ale lui Irimescu, ale Lenei Constante, deşi încă prea sumar tratate. Ghiţescu, într'ur stil care aminteşte pe cel al lui Istrati, promite. Personale — nu însă printre cele mai bune — schiţele acestuia si cele ale soţiei sale.

Papazoglu se serveşte cu îndemânare de cărbune, ca şi Perez, materie destul de rar întrebuinţată de cei de azi, care însă constituise tehnica de predilecţie a lui Grigorescu. Fraţii Moscu, Alex. şi Adina, expun lucrări în totul asemenea cu cele prin care şi-au câştigat un loc important printre desenatorii noştri. Ba încă, s'ar zice că au făcut şi elevi, dacă este să judecăm după cele două figuri iscălite de Mihaela Pastia. Mina Byck îşi aduce aminte de lucrările unei celebre desenatoare germane, Kat. Kolwitz. Dacă sensibilitatea sa se potriveşte cu cea a acestei admirabile artiste, modelul n'a fost rău ales.

Cele patru desene colorate ale lui Daniel sunt exemplare reprezentative despre arta unuia din cei mai serioşi şi mai cu gust desenatori dela noi. Revenirea d-sale printre expozanţi, ca şi cea a Rodicăi Maniu, ar trebui să fie pentru mulţi dintre cei mai tineri un prilej de meditaţie asupra condiţiilor ce se cer unui desen. De ce, de pildă, Maria Bănică, care are talent, consideră că nici un contur nu trebue să fie bine definit într'o compoziţie? Rezultatul concepţiei sale este că fiecare din cele cinci bucăţi dau impresia că sunt compuse din schiţe, pe care le împrăştie vântul.

Aş putea cita încă numele Vavilinei, care se încearcă în compoziţii cu subiect religios, cele ale lui Vivi Văraru, Karibian, Grigore Spirescu, Roni Noël - Florin, cu bucăţi corecte, şi poate tot s'ar mai găsi unul sau doi desenatori, care să contribue la bunul renume al Salonului.

AUDIENŢE ŞI RECEPŢII LA PALATUL REGAL

COMUNICAT Nr. 37

Mareşalul Curţii Regale face cunoscut următoarele:

Majestatea Sa Regele a primit în audienţă de lucru în cursul săptămânii dela 18-23 Decembrie 1944, pe d-nii:

General de Corp de Armată adjutant N. Rădescu, preşedintele Consiliului de miniştri şi ministru al afacerilor interne;

Lucreţiu Pătrăşcanu, ministru de justiţie;

Const. Vişoianu, ministrul afacerilor străine;

Gh. Pop, ministrul cultelor şi artelor;

Const. Brătianu, ministrul producţiei de război;

Mihail Romniceanu, ministrul de finanţe;

Prof. dr. D. Danielopol, ministrul sănătăţii şi asistenţei sociale;

Aurel Leucuţia, ministrul economiei naţionale;

Ştefan Voitec, ministrul educaţiei naţionale;

Lotar Rădăceanu, ministrul muncii;

Prof. ing. G. Nicolau, ministrul asigurărilor sociale;

G. Gheorghiu-Dej, ministrul comunicaţiilor;

Virgil Solomon, ministrul lucrărilor publice;

General de Corp de Armată Negulescu Ioan, ministrul de război;

Contraamiral Roman August, subsecretar de Stat pentru marină;

General Vasiliu Gh., subsecretar de Stat pentru aviaţie;

General de Corp de Armată Teodorescu Iosif, comandantul militar al Capitalei;

General de divizie Dombrowski Victor, primar general al Capitalei;

General Alex. Ghika, prefectul poliţiei Capitalei;

General Anton Constantin, inspector general al jandarmeriei;

Colonel magistrat Ionescu Radu, director general al poliţiilor.

❖

In ziua de Vineri, 22 Decembrie, 1944, a avut loc, cu ocazia sărbătorilor, o recepţie la Palatul Regal, la care au participat:

Majestatea Sa Regele;

Majestatea Sa Regină-Mamă;

A. S. R. Principesa Elisabeta;

General de corp de armată adjutant N. Rădescu, preşedintele Consiliului de miniştri şi ministru al afacerilor interne;

D. Petre Groza, vicepreşedintele consiliului de miniştri;

D. Const. Vişoianu, ministrul afacerilor străine;

D. lt.-general Vinogradov, locţiitorul preşedintelui comisiei aliate de control;

D-na Vinogradov;

D. vicemareşal al aerului Stevenson, din comisia aliată de control;

D. general de brigadă Cortland van R. Schuyler, din comisia aliată de control;

D. contraamiral Bogdenco, din comisia aliată de control;

D-na Bogdenco;

Ex. S. Le Rougetel reprezentant al guvernului britanic;

Ex. S. d. Burton Y. Perry, reprezentant al guvernului Statelor Unite ale Americii;

D. Kirsanov, şef-adjunct al direcţiei politice din C. A. C. şi

D-na Kirsanov;

D-na lt. Marie Skvorzova;

D. lt.-col. Emmans;

D. major R. A. Innes;

D. James Marjoribanks;

D. Melbourne;

Principele Barbu Ştirbei;

Principesa Catherina Ştirbei;

D-na col. adjutant Bossy;

D. Alex. Scanavi;

D-ra Scanavi.

Dela Curte au luat parte membrii Casei Civile şi Militare.

AJUTAŢI SĂRACII

DE SFINTELE SĂRBĂTORI ALE CRĂCIUNULUI

Cu ocazia Sf. Sărbători ale Crăciunului, d. general de corp de armată adj. N. Rădescu, preşedintele consiliului de miniştri, se adresează tuturor oamenilor de bine să sprijine cu cât pot opera de ajutorare a săracilor.

Timpurile apăsătoare prin care trecem şi iarna care a sosit cu întreg convoiul de lipsuri, fac să ne gândim la acei pe care soarta nu i-a ajutat îndeajuns să se susţină pe ei şi pe ai lor.

Deaceea gândul nostru trebuie să se îndrepte spre dânşii şi printr'un sprijin material, cât de modest, să putem astfel să le uşurăm nevoile şi necazurile.

Preşedinţia Consiliului de miniştri primeşte orice fel de ajutor în acest scop.

Pentru aceasta s'a înfiinţat în localul preşedinţiei consiliului din calea Victoriei nr. 133 (casele Vernescu), pe lângă biroul de informaţii, un biurou de primire a tuturor ajutoarelor, care funcţionează din ziua de 19 Decembrie 1944, între orele 9—13, 15—18.

Cu colectarea acestor ajutoare au fost desemnaţi d-nii Vasile Jianu, pentru ajutoarele în natură şi Aurel Boghici pentru ajutoarele în bani.

INTERZICEREA JOCURILOR „DE NOROC"

Hotărîrea prefecturii poliţiei Capitalei de a interzice jocurile „de noroc" şi în special jocurile de cărţi în localurile publice — cafenele, cârciumi, tripouri camuflate, etc. — nu este o inovaţie, ci o accentuare a veghei prevăzută în acest domeniu de legile în vigoare.

Din nenorocire în trecut anumite îngăduinţi condamnabile treceau cu vederea activitatea speluncilor deochiate şi autorităţile superioare nu aveau cunoştinţă de dramele provocate de existenţa tripourilor.

Doar atunci când ieşeau la iveală cauzele reale ale unor sinucideri răsunătoare, falimente ori fraude, se cerceta existenţa suspectă a unor anumite „cercuri" ori „cluburi" cari mai toate erau organizaţii de jaf pentru ademenirea şi exploatarea naivilor şi vitiosilor.

Campania dusă de presă împotriva acestor sisteme inaugurate de tripotorii finanţatori ai „cercurilor" de exploatare a jocurilor de cărţi a avut de efect o legiferare în acest sens, legiferare care nu-şi dă roadele aşteptate, decât dacă se menţine vigilenţa în ce priveşte stricta ei aplicare.

Publicul mare nici nu bănuieşte măcar, câte tragedii familiale au fost provocate de nesănătoasa lăcomie a patronilor de tripouri ce-şi ascund „operaţiile" sub diferite firme, nevinovate în aparenţă.

Dacă vitiosii nu reprezintă pentru societate o categorie demnă de interes, societatea nu poate tolera existenţa unor oficine făcute în scopul unic de a exploata înclinarea bolnăvicioasă a acestor vitiosi.

De aceia populaţia bucureşteană — şi în deosebi familiile greu lovite pe urma ademenitorilor — salută cu bucurie acţiunea de târpire a tripourilor de joc de cărţi şi jocuri „de noroc" sub ori ce firme s'ar camufla.

APLICAREA IMPOZITULUI PROPORŢIONAL

Cu ocazia verificării proceselor verbale de contravenţie la legea timbrului, înaintate ministerului de finanţe pentru aprobare, s'a constatat deseori o greşită aplicare a art. 45 legea timbrului în ceeace priveşte sancţionarea neaplicării şi sustragerii dela plata impozitului proporţional de 15 la sută — timbru de factură — prevăzut de art. 14 paragr. 13 legea timbrului.

Faptul că impozitul proporţional de 15 la sută se percepe prin anulare de timbre speciale nu trebue să ducă la concluzia că timbrul de factură este o taxă de timbru. Acest timbru este numai o modalitate de percepere a impozitului proporţional de 15 la sută la care sunt supuse facturile.

Pentru sustragerea de la plata timbrului de factură se aplică totdeauna dispoziţiunile art. 45 alin. 2 legea timbrului, care prevede:

„comercianţii şi industriaşii care nu vor elibera facturi în toate cazurile prevăzute de art. 14 paragr. 13, cum şi acei care vor cumpăra mărfuri fără factură sau vor refuza să prezinte la control facturile ce sunt ţinuţi a păstra, conform aceluiaş articol, vor fi supuşi la o amendă până la jumătate din impozitul comercial pe anul în care a fost constatată infracţiunea, iar când nu există baza impozabilă a venitului comercial, amenda va fi dela 1.000—100.000 lei. In toate cazurile, amenzile nu pot fi mai mici de 10 ori impozitul sustras".

Aplicaţiunea greşită a art. 53 din legea timbrului pe care o fac unele organe de control în cazul sustragerilor dela plata timbrului de factură — aplicaţiune la care ne refeream mai sus, — datorită confuziunii pe care o fac între obiectul şi natura timbrului de factură pe deoparte şi taxele fixe de timbru, prevăzute de art. 4—13 legea timbrului pe dealtă parte, este deci complet eronată.

Deasemenea nici art. 54 din legea timbrului nu îşi are aplicaţiune în speţă, deşi par. 13 al art. 14 legea timbrului este trecut sub capitolul „actelor şi faptelor juridice la care impozitul se percepe prin vize, coli timbrate sau timbre mobile", faţă de aplicaţiunea specială a art. 45 alin. 2.

După cum se vede din redactarea art. 45 legea timbrului, legea sancţionează deopotrivă atât pe comerciantul vânzător cât şi pe cel care cumpără mărfuri fără factură legal timbrată.

Deci, în cazuri de sustragere de la plata acestui impozit, se vor dresa deosebit acte de contravenţie atât firmei vânzătoare cât şi cumpărătorului, — în cazul când acesta din urmă este identificat.

Amenda aplicată va fi în funcţie de impozitul comercial respectiv şi în nici un caz nu va fi mai mică decât de 10 ori impozitul sustras.

—⊙◆⊙—

Dela Asoc. pentru strângerea legăturilor cu U.R.S.S.

Toate secţiile (filialele) constituite în provincie, sunt rugate a trimite imediat rapoarte, la sediul central, din Bucureşti str. Dionisie Lupu 63. Telef. 1.38.26.

In aceste rapoarte să fie menţionat numele membrilor din comitet, calitatea lor, sediul filialei, numărul membrilor şi tot ce-i necesar în legătură cu munca, pentru strânsa colaborare cu Uniunea Sovietică.

❖

D-nii preşedinţi şi secretari sunt rugaţi să comunice până în ziua de 28 Decembrie a. c., zilele şi orele la care au loc şedinţele secţiei respective, pentru a putea publica aceasta spre ştiinţa tuturor şi a putea întocmi programul necesar.

❖

Pregătirea ciclului de conferinţe pentru cunoaşterea Uniunii Sovietice necesită ca secretarii secţiilor să trimită, până la 1 Ianuarie 1945, propunerile cu numele conferenţiarilor şi titlul conferinţei.

STEAUA ŞI MAGII DIN BETHLEEM

Credinţa popoarelor leagă misiunile oamenilor providenţiali, de apariţiuni astrale.

După şease veacuri dela naşterea lui Hristos, Mahomed arăta o cometă ca semn al misiunei lui divine. Iar cu cinci veacuri înainte, falsul Mesia de pe timpul lui Hadrian, căpăta dela vestitul rabin Achiba supranumele de Bar-Kohba sau „Fiul stelei", dispunând ca monedele emise în timpul lui să poarte o stea.

Virgiliu în a patra egloga se făcea ecoul credinţei, care după mărturisirile lui Tacit, Suetoniu şi Iosif Flavius domnea în tot Răsăritul, că în curând se va ridica în Iudea un rege atotputernic, care va supune toată lumea.

Nu numai în Orient, ci chiar în Apus, magii se bucurau de un mare prestigiu, datorit ştiinţei lor astrologice. Diogen Laerţiu a transmis povestirea lui Aristotel despre magul sirian care-i prezisese lui Socrate o moarte silnică; iar Seneca, povesteşte cum magii cari întâmplător au cercetat mormântul lui Platon la Atena, i-au adus tămâeri ca unei fiinţe divine.

Impresionantă este confirmarea pe care isvoarele istorice ale vremii, cum sunt **antichităţile iudaice** ale lui Flavius Iosef, confirmă întru totul cruzimea lui Irod **„Crudelis Herodes"**. (Ioseph. Bell. Iudaic. I. 338), arătată de Evanghelie.

Cercetările ştiinţifice vin la rândul lor să întărească până la amănunt, adevărul istoric al sfintelor Evanghelii.

Profeţia lui Balaam arătase **„că o stea va răsări din Iacob"**, iar la curtea regelui din Babylon, Daniel profetizase anii şi săptămânile până la venirea lui Mesia.

Era firesc ca Irod să se turbure la întrebarea precisă a Magilor.

— **„Unde este regele Iudeilor? Noi i-am văzut steaua"!**

Astronomia a făcut sforţări lăudabile ca să arate că e vorba de constelaţia lui Jupiter şi Saturn în constelaţia peştilor şi care după cercetările lui Kepler şi alţi astronomi eminenţi s'a produs nu mai puţin de trei ori în anul 747 dela fondarea Romei şi cărora li s'a adăogat planeta Mars în primăvara anului 748.

Această certitudine ştiinţifică, nu explică îndeajuns faptul mistic, cum nu-l rezolvă nici astronomii cari susţin că steaua magilor a fost o stea obişnuită.

Căci pe drept se pune întrebarea: „Cum ar fi putut o constelaţie sau o stea obişnuită, să arate un târg cum era Bethleemul şi în micul orăşel o locuinţă sau o iesle? Cum s'ar fi putut opri? Si mai ales, cum ar fi putut ca din Persia să treacă în Iudea, şi apoi să-şi întoarcă mersul spre Bethleem, care-i la miază-zi de Ierusalim, fără ca să turbure ordinea celorlalte stele?

Antichitatea creştină, sprijinită pe afirmaţiile Evangheliei, avea sentimentul că nu numai o rază ci steaua însăşi s'a lăsat asupra locului naşterii lui Isus, văzând totdeauna în steaua Magilor un meteor dus de puterile Cerului şi urmând de aproape nu o cale trasă de legile astronomice, ci de voinţa liberă a Aceluia a cărui naştere o vestea lumii.

De aceea Biserica răsăriteană numeşte Epiphania **„Théophanie"** adică arătarea lui Dumnezeu.

Lumina creiată a stelei, conducea prin Magii cari simbolizează neamurile păgâne, omenirea spre lumina necreeată care-i Fiul lui Dumnezeu, cum profetizase Isaia **„Scoală-te Ierusalime şi străluceşte, căci gloria lui Jehova peste tine a răsărit!"**

Cât despre magi, ei au fost socotiţi ca Arabi, atât pentru faptul că smirna şi tămâia erau produse arabe, cât şi datorită profeţiei psalmului LXXI; 10, care vestise că **„Regii Tarsisului şi ostroavelor îi vor aduce tămâe, regii Arabiei şi ai Savei îi vor aduce daruri"**.

Pe temeiul acestui verset psalmic, magii au fost socotiţi ca regi. Primul autor care a dat magilor titlul de regi, a fost sf-tul Césaire d'Arles în veacul al VI-lea, titlu devenit de atunci popular.

Părinţii Bisericii ar fi putut folosi şi ei titlul de regi al magilor şi totuşi n'au făcut-o. Primul mozaic unde Magii apar încoronaţi, este din veacul al 8-lea.

In schimb, reprezentările primitive ne arată pe Magi, purtând în locul Tiarei ca insignă a regalităţii, bonetul dacic, pileus, pe care şi Magii perşi îl aveau în timpul oficierilor lor sfinte.

In colecţia grofului maghiar Pembroc (Pembroc. Cor. pag. 1492) se găsea într'un timp cea mai interesantă şi mai veche medalie, care arăta adoraţia magilor. Ea datează din veacul al IX sau X-lea, având stilul clasic al artei bizantine. In loc de a purta chipul vreunui rege pământesc, medalia are pe faţă bustul Mântuitorului cu trăsăturile feţei mărete şi serioase, nimbul capului având trei capete ale crucii greceşti în cel mai caracteristic stil bizantin; iar ca inscripţie **„Emanuil"**, scrisă parte cu caractere greceşti, parte cu litere latine. Grupa de pe verso, reprezintă pe cei trei magi, cari, purtând pe cap bonetul dacic sau friglan şi hainele scurte ale munteanilor noştri, înmânează pruncului divin darurile lor.

Iisus, stând în braţele mamei sale şi având în jurul capului nimbul slavei Sale, se pleacă înainte pentru primirea darurilor. Deasupra grupului se vede steaua călăuzitoare, iar jos doi porumbei simbolizând fin pacea şi curăţenia.

Fără a sublinia locul unde a fost găsită acească medalie-raritate, ca şi alte reprezentări iconografice ale magilor purtători ai bonetului dacic, ea constitue un omagiu, — fie şi indirect — al Daciei, la Naşterea Mântuitorului lumii.

G. Lungulescu

COMITETUL DE ELIBERARE IUGOSLAV

N'ARE PRETENŢII TERITORIALE ASUPRA BANATULUI

Timisoara, 23 D-brie

Ziarul „Luptătorul bănăţean", oficiosul partidului comunist, a publicat un interview cu d. Bora Popovici avocat, membru în comitetul executiv al organizaţiei antifasciste a Slavilor din România.

Intre altele, d-sa a desmintit în modul cel mai categoric, svonurile că, Comitetul de eliberare iugoslav ar avea pretenţii teritoriale asupra Banatului românesc.

Desmintirea a venit să spulbere unele svonuri puse în circulaţie de nemţi, pentru a tulbura armonia din popoarele român şi iugoslav.

Apelul Ateneului Român

pentru refacerea palatului său

Comitetul Ateneului Român, în şedinţa de Luni, 16 Octombrie a. c., a hotărît să facă toate sforţările ce-i stau în putinţă pentru ca, în timpul cel mai scurt, să repare stricăciunile aduse palatului Ateneului prin bombardarea sălbatică din ziua de 24 August 1944.

Comitetul Ateneului consideră această acţiune ca pornită dintr'o îndoită datorie. In primul rând, faţă de construcţia însăşi a Ateneului, podoabă arhitectonică a Capitalei şi a ţării, monument reprezentativ realizând o armonioasă îmbinare a frumosului cu utilul.

In al doilea rând, ca o datorie faţă de publicul Capitalei, spre a reda acestuia folosinţa unei clădiri devenite prin excelenţă lăcaşul clasic al celor mai alese manifestări ale culturii în general şi al artelor frumoase în special, a acestui local care de şase decenii ţine un loc de cinste în istoria culturii româneşti.

Comitetul Ateneului Român îşi dă seama că reconstrucţia Ateneului depăşeşte cu mult slabele mijloace materiale proprii şi că ajutorul statului, solicitat de atâtea mari nevoi, n'ar putea fi decât foarte neîndestulător. Ateneul şi-a asigurat existenţa şi activitatea punând la dispoziţia publicului cea mai frumoasă sală de concerte şi conferinţe, biblioteca, pinacoteca, sălile de expoziţii, cursurile Universităţii sale, a realizat marea frescă naţională şi instalaţia orgii, unică în ţară, susţinut numai de interesul şi simpatia publicului doritor de cultură şi de satisfactiile superioare ale artei.

Către acest public ne îndreptăm astăzi, în acest ceas greu al existenţii Ateneului.

Mulţumind cu recunoştinţă acelor iniţiative din afară, care au asociat Ateneul Român în dragostea pentru alte instituţiuni de cultură, tot aşa de greu lovite, comitetul Ateneului decide să facă apel la publicul românesc, pentru ca pe calea unei subscripţii naţionale să realizeze fondurile necesitate de reconstrucţie. Procedând astfel, Ateneul rămâne în tradiţia sa. Creat prin înţelegătoarea generositate a publicului, care la apelul lui Constantin Esarcu a dăruit acum aproape 60 de ani „un leu pentru Ateneu", dorim ca grandioasa construcţie se renască prin aceiaş dragoste a publicului, a cărui înălţare spirituală este însăşi ratiunea existenţii sale.

Servitori devotaţi ai institutiei, căreia îi consacră munca lor desinteresată, membrii comitetului şi ai secţiunilor Ateneului îşi iau voia de a deschide ei înşişi această subscripţie naţională şi fac un apel călduros la publicul românesc, în special la oamenii de cultură şi la iubitorii de artă, cărora Ateneul le-a dăruit atâtea ceasuri de cea mai înaltă şi curată desfătare sufletească, ca să dăruiască obolul lor la această subscripţie, pentru ca Ateneul Român să renască din ruinele lui şi să-şi reia cât mai curând cu putinţă locul de templu închinat neamului românesc, culturii şi frumosului.

Sumele se depun, în Bucureşti, la Ateneu sau la Banca Românească; şi la CEC nr. 28, iar în provincie, prin ghiseele CEC., pe numele Ateneului Român, contul nr. 28.

Dela Asociaţia generală

a medicilor veterinari din România

In şedinţa ordinară de comitet a Asociaţiei generale a medicilor veterinari din România, ţinută la 15 Decembrie, sub preşedinţia d-lui prof. dr. Al. Ciucă, decanul facultăţii de medicină veterinară, s'a hotărît subscrierea sumei de 600.000 lei pentru ajutorarea Ardealului de Nord şi a Moldovei. Deasemenea s'a aprobat imprimarea Revistei de Medicină Veterinară şi Zootehnie precum şi punerea în aplicare a unei vechi doleanţe a corpului veterinar român tipărirea de tratate de specialitate în limba română. S'a reluat apoi în discuţie problema medicilor veterinari cu stagiul îndelungat pe front spre a li se satisface doleanţele referitoare la încadrarea în corp. La discuţii au luat parte d-nii: prof. Ciucă, consilier Manolescu, prof. Nichita, dr. Pop, dr. Oţel, etc.

Şedinţa a fost încheiată printr'un apel al d-lui preşedinte prof. dr. Al. Ciucă adresat tuturor medicilor veterinari din ţară, îndemnându-i să depună o muncă cât mai intensă pentru ridicarea zootehniei în vederea asigurării hranei populaţiei şi îndeplinirii condiţiilor de armistiţiu.

DE CRĂCIUN

Cu Steaua

MOŞ AJUN 1944

Afară ninge ca'n poveste. Domol, încet-încet, tăcut —
Ca'n basmele copilăriei înzăpezite în trecut!
Şi ninge încet.. şi ninge într'una.. Ca'n filmele cu Moş Crăciun
Se-aştern troeni de crizanteme pe cel mai aprig Moş Ajun!

In Parcul nostru, o domniţă s'a înghemuit în blănuri rare
Şi singură la gura sobei, ascultă radio gânditoare...
Şi un colind.. îi aminteşte de-un Moş Ajun.. în doi.. departe...
La ţară. La moşie. Parcul cu crizanteme îngheţate...

Visau zâmbind la gura sobei! La geamul înflorat uşor
Veneau zburdând.. colindătorii! O! unde-s şoaptele de dor?
Acolo... La hotarul ţării... Cu mâinile înţepenite
Stă straje—visul ei de-o clipă—în nopţi pustii şi'nzăpezite...

Nu! Nu sunt crizanteme albe nenumăraţii funigei —
Acolo... Pe câmpia Tisei... sunt oameni care mor subt ei!
E Moş Ajun în Parcul nostru! Pe blănuri, pică lacrămi iară...
Şi tot trecutul se topeşte, într'un colind naiv de ţară.

N. SCORŢEANU

GÂNDURI DE CRĂCIUN

de LEONTIN ILIESCU

Şi anul acesta Crăciunul e trist, din pricina stărilor strâns legate de un războiu cum altul n'a mai fost pe lume. Crăciunul de astăzi ne învaţă, prin amărăciunea unor zile grele, că Născutul în iesle a răbdat cele mai grele suferinţi şi a băut până la fund paharul jertfei, chinina destinului omenesc, ca să ne răscumpere păcatele, sacrificiu la înălţimea căruia numai Fiul Omului s'a putut ridica pentrucă era şi Fiul lui Dumnezeu.

Suferinţa e într'adevăr un liman de luminoasă ispăşire pentru că ea singură ne face să pricepem frumuseţea bucuriei prin contrast, căci ce alta poate fi durerea decât polul negativ al plăcerii, după cum noaptea este celălalt capăt al zilei şi după cum moartea este poarta de intrare în cealaltă viaţă sau — după părerea unui învăţat francez — e o tânără fecioară care doarme în braţele mamei sale, noaptea, şi ale somnului, fratele ei.

Dar zilele acestea, când toate neamurile, chiar şi acelea ce nu trăiesc sub zodia Crucii, se gândesc la Făptura divină a lui Iisus, a cărui propovăduire arde şi azi ca flacăra cetei mai curate iubiri şi proectează o lumină uriaşă prin veacuri, zilele Crăciunului trebue să fie prilej de reculegere pentru noi, de pătrundere în adâncul fiinţei noastre, unde să stăm de vorbă cu propria noastră conştiinţă ce ne judecă după tăria faptelor noastre pământeşti.

Să intrăm deci — după cum spune acel geniu al lumii care a fost Michel Angelo — în noi înşine şi să facem ca sculptorul care-şi vrea nemuritoare creaţiunea de artă. Să cioplim cu răbdare marmora sufletului nostru lăsând la o parte tot ce e de prisos, limpezind tot ce-i întunecat şi să purtăm preţuitindeni lumina, nepregetând o singură clipă în cizelarea propriei noastre statui spirituale şi neuitând niciodată că suferinţa străluceşte ca şi perla scoicilor — care e boala şi durerea lor şi din care se fac podoabele doamnelor elegante.

Căci, în definitiv, picătura de nemurire, ce dă viaţă lutului pieritor, ne cârmueşte prin lume spre îndreptarea noastră, iar noi avem datoria să-l desrobim din temniţa păcatului pe Zeul din noi, care e prizonierul cărnii, să avem grije de el ca şi mamele sublime ce renunţă la egoismul omenesc când se consacră bunei creşteri a odraslelor lor.

Ne purtăm Crucea încercărilor grele, fireşte, dar să nu uităm că fluviul destinului zămisleşte faptele vieţii noastre şi răsfrânge în el cerul nădejdii în zile mai bune, căci ce suntem noi, oamenii pământului, decât trestii gânditoare pe care mai totdeauna le zbuciumă crivăţul îndurerării, şi numai câteodată le mângâie, le alintă, le desmiardă zefirul speranţelor dumnezeeşti?...

In puterea credinţii ne stă mântuirea, căci sucite şi răsucite au fost, în curgerea veacurilor, sufletele româneşti, după cum simbolic ne-o mărturisesc împletiturile, răsuciturile turlelor mănăstirei din Curtea de Argeş, Mausoleul Regilor noştri, ctitoria Despinei şi a lui Neagoe Voevod.

In puterea aceleiaşi Credinţe vom izbândi.

—⊙◆⊙—

Dela Sindicatul ziariştilor profesionişti

Membrii Sindicatului Ziariştilor profesionişti a căror adeziune a fost aprobată de comitet sunt invitaţi să se prezinte azi, 24 Decembrie între orele 10—13 la sediul din str. Sărindar 6 (ziarul „Victoria" pentru a ridica noile cote de aprovizionare.

UN COMUNICAT AL COMITETULUI CEHOSLOVAC

Comitetul emigraţilor cehoslovaci din România ne trimete următoarele:

Comitetul emigraţilor cehoslovaci din România, sesizându-se de declaraţiile d-lui prim-ministru general Rădescu despre abuzurile ce se fac cu cetăţenia cehoslovacă, poloneză, etc. şi cercetând materialul ce-i stă la dispoziţie, a constatat că există într'adevăr numeroase cazuri, cari contravin dispoziţiunilor Armistiţiului. Cei interesaţi au operat aceste ab